

<http://www.easterneuropeebm.in.ua/index.php/vipusk-39-2023>

3. Хамініч С. Ю., Сокол П. М. Теоретичні аспекти маркетингової діяльності суб'єктів господарювання на засадах впровадження інноваційних технологій. *Держава та регіони. Серія : Економіка та підприємництво*. 2022. № 3. С. 40–44.

Світлана ХАМІНІЧ,
доктор економічних наук, професор,
професор кафедри аналітичної
економіки та менеджменту
Дмитро БРИНЗЕЛЮ,
здобувач магістерського ступеня
вищої освіти ННІ права
та інноваційної освіти
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ІННОВАЦІЙНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО ПОТЕНЦІАЛУ

У сучасних умовах інтеграції глобалізаційних процесів розвиток інтелектуального потенціалу відіграє особливу роль у побудові та розвитку демократичного суспільства. А без інноваційного спрямування інтелектуальний потенціал не обґрунтовує своє значення у суспільному житті.

Інтелектуальний потенціал відіграє центральну роль у підвищенні конкурентоспроможності національної економіки. Він містить не лише людський капітал, а й інновації, інфраструктуру, культурний контекст та інноваційне середовище. Інвестиції в інтелектуальний потенціал створюють умови для сталого економічного зростання, розвитку та успішної конкуренції на світовій арені. Уряди, бізнес та освітні установи повинні спільно працювати для розвитку та максимального використання інтелектуальних ресурсів на благо нації.

Інвестиції в наукові дослідження та фундаментальні дослідження сприяють створенню нових знань та розвитку передових технологій, що зміцнює інтелектуальний потенціал нації. Підтримка соціальної мобільності, коли талановиті та здібні люди мають можливість реалізувати свої знання у суспільстві на основі своїх здібностей, сприяє розвитку інтелектуального потенціалу.

Освіта залишається однією з найважливіших інноваційних чинників у розвитку інтелектуального потенціалу. Підвищення доступності та якості

освіти, а також підтримка освітніх ініціатив сприяють розвитку людського капіталу. Забезпечення інклюзивності та рівності у доступі до освіти та можливостей для професійного та особистісного зростання відіграє важливу роль у підвищенні інтелектуального потенціалу нації. Це сприяє максимальній мобілізації інтелектуальних ресурсів.

Створення культури інновацій, яка заохочує творчість, ризик та підприємницький дух, сприяє формуванню середовища, сприятливого для інтелектуального розвитку.

Інтелектуальний потенціал національної економіки має важливе значення для досягнення сталого розвитку. Знання та інновації можуть бути спрямовані на вирішення екологічних проблем, поліпшення якості життя та створення стійких економічних моделей. Культурні аспекти, такі як повага до наукових досліджень, освіти та сучасних цінностей, відіграють значну роль у формуванні інноваційного базису інтелектуального потенціалу.

Крім того, участь у світових дослідницьких мережах та програмах обміну дозволяє національному інтелектуальному потенціалу бути на передовій у наукових відкриттях та розробках.

Захист інтелектуальної власності та прав інтелектуальних працівників відіграє роль у залученні та утриманні талановитих фахівців та інноваторів.

Зміцнення співпраці між державним, приватним та некомерційним секторами сприяє обміну знань та ресурсів, що посилює інтелектуальний потенціал.

Інтелектуальний потенціал вимагає створення сприятливої інфраструктури, включаючи високошвидкісний інтернет, дослідні лабораторії та технопарки, що сприяє розвитку та обміну знаннями.

Інтелектуальний потенціал також залежить від сприятливого соціального середовища. Інвестиції в охорону здоров'я, соціальне забезпечення та культуру сприяють фізичному та психологічному розвитку населення, що у свою чергу посилює їхній інтелектуальний потенціал.

Інтеграція мігрантів та діаспори в освітні та інноваційні процеси посилює розвиток інтелектуального потенціалу нації та сприяє культурному збагаченню.

Розуміння соціальних та економічних динаміків, а також зворотного зв'язку з суспільством відіграють важливу роль в управлінні та розвитку інтелектуального потенціалу.

Регулярний моніторинг та оцінка ефективності заходів і політик, спрямованих на розвиток інтелектуального потенціалу, дозволяють адаптувати стратегії та заходи відповідно до потреб та умов, що змінюються.

Отже, інтелектуальний потенціал національної економіки – безліч взаємопов'язаних аспектів, починаючи від людського капіталу та інновацій, і закінчуючи культурними та екологічними аспектами. Здатність країни

розвивати та ефективно використовувати свій інтелектуальний потенціал відіграє вирішальну роль у її конкурентоспроможності та сталому розвитку у сучасному світі. Уряди, бізнес та освітні установи повинні спільно працювати над його розвитком та максимально використовувати на користь нації.

Отже, всі ці інноваційні аспекти спільно сприяють створенню та зміцненню інтелектуального потенціалу нації, що, зі свого боку, впливає на її конкурентоспроможність у світовій економіці. Правильне управління, інвестиції та стратегічний розвиток інтелектуальних ресурсів дозволяють країні зберігати свою позицію на глобальній арені та успішно справлятися з викликами та можливостями сучасного світу.

---

1. Khaminich S., Heti K. *The knowledge economy as a factor for enterprise development in management system*. PHILOSOPHY, ECONOMICS AND LAW REVIEW. 2023. Vol. 3. No. 1. S. 103–115. URL: <https://www.doi.org/10.31733/2786-491X-2023-1-103-115>

2. Хамініч С. Ю. Інноваційні методи управління в соціально-орієнтованій системі підприємства. *Східна Європа: економіка, бізнес та управління*. 2023. № 2 (39). URL: <http://www.easterneuropeebm.in.ua/index.php/vipusk-39-2023>

Дарина ХОЙНА

студентка 4-го курсу

ННІ права та інноваційної освіти

Михайло ФІАЛКА

кандидат юридичних наук, доцент,

професор кафедри

кримінально-правових дисциплін

ніпропетровського державного

університету внутрішніх справ

ЛАТЕНТНА ЗЛОЧИННІСТЬ: СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ТА РЕАЛІЇ

Латентна злочинність є однією з найважливіших проблем суспільства та кримінології, адже вона не дозволяє відобразити рівень злочинності в Україні належним чином. Тож громадяни, суспільство та держава не мають повного уявлення про справжню кримінологічну обстановку в Україні, внаслідок чого не можуть вжити належних заходів щодо контролю над злочинністю. Крім того, поширення латентних злочинів створює в суспільстві психологічну обстановку безкарності до вчинення суспільно небезпечних діянь, що значно погіршує криміногенну ситуацію в Україні.